

Όφεις του λάθους

Η κοινωνία μας έχει φτάσει στα όριά της - κάθε μέρα κατακυλάει σταθερά προς την απόλυτη παρακμή. Μελαγχολούμε συνειδητοποιώντας ότι τελικά φτιάξαμε έναν κόσμο που δεν εξυπηρετεί ανθρώπους, αλλά συμπλέγματα και διαστροφές διαταραγμένων μυαλών.

Το οικοδόμημα δεν σηκώνει συντήρηση, αλλά εμείς, αμετανόητοι θιασώτες της προχειρότητας, κάθε φορά στοιχηματίζουμε ότι θα το μπαλώσουμε με υλικά ακόμη ευτελέστερα από εκείνα που κατέρρευσαν. Βολεμένοι ως νέοι και αμελείς ως ενήλικες, δεν μπορούμε πλέον να κάνουμε πολλά, πέρα από το να πληρώνουμε την αφροσύνη μας. Ούτε τα κότσια έχουμε, ούτε περιθώρια υπάρχουν. Το μεγαλύτερο μέρος του λογαριασμού θα το πληρώσουν τα παιδιά μας.

Δυο χρόνια μετά το σιωπηλό πολιτικό σχόλιο του «Κυβερνώντας την Κρίση», οι «Όφεις του Λάθους» μας καλούν να αναστοχαστούμε τις καθημερινές μας συνήθειες, τις επιλογές μας, την ποιότητα των ονείρων μας, τις συνέπειες των πράξεων και των παραλείψεών μας. Ελπίζω να βρούμε το θάρρος και τη σύνεση να εμπιστευτούμε τη νέα γενιά της κρίσης και να αφήσουμε τους ενεργούς πολίτες του αύριο να φτιάξουν το μέλλον σωστά απ' την αρχή.

Π.Β.